Een dossier op de zolderkamer (B2 · NT2 Dutch B2)

Tekst / Transcript

Toen Joris de sleutel van het oude familiehuis kreeg, had hij niet verwacht dat hij er een geheim zou vinden. Hij kwam eigenlijk alleen om de zolder leeg te ruimen voordat het huis verkocht werd. Tussen dozen met kerstversiering en stapels tijdschriften stond een grijze archiefkast. In de onderste la lag een dossier met de naam van zijn overleden oom erop.

Het dossier bevatte de resultaten van een medisch onderzoek uit de jaren tachtig. Joris begreep de meeste termen niet, maar één zin sprong eruit. Er stond dat de aandoening van zijn oom vermoedelijk genetisch van aard was en dus mogelijk in de familie voorkwam. Hij ging op de koude vloer zitten en las de bladzijde drie keer over. Niemand thuis had ooit iets over zo'n onderzoek verteld. Zijn moeder had altijd gezegd dat haar broer 'gewoon ziek' was geworden.

De volgende dag belde hij een huisarts die een oude studievriend van hem was. Die vroeg meteen of Joris kon specificeren om welke aandoening het precies ging, want zonder die informatie viel er weinig te zeggen. Joris las de moeilijke woorden voor, letter voor letter. Zijn vriend was even stil. Daarna legde hij uit dat dergelijke oude dossiers vaak onvolledig zijn, en dat een test tegenwoordig veel betrouwbaarder is. Hij waarschuwde Joris ook: zo'n uitslag kan een enorme psychologische druk met zich meebrengen, ook als hij negatief is. Sommige mensen slapen er maandenlang slecht van.

Joris twijfelde weken. Hij besprak het met zijn zus, die er heel anders over dacht. Zij vond het ethisch onverantwoord om deze informatie voor de rest van de familie achter te houden, zeker nu er kinderen in het spel waren. Joris begreep haar argument, maar hij voelde zich overrompeld. 's Avonds merkte hij dat hij zich steeds meer geïsoleerd voelde, alsof niemand in zijn omgeving werkelijk begreep wat er in hem omging. Zijn zus belde elke dag, en toch bleef de afstand groot.

Uiteindelijk liet hij de test doen. In het laboratorium legden ze uit dat ze eerst het DNA uit zijn bloedmonster moesten isoleren voordat de eigenlijke analyse kon beginnen. De machine zou daarna een lange lijst met gegevens genereren die door twee specialisten werd beoordeeld. Joris vond het merkwaardig geruststellend om die technische uitleg te horen. Zolang het over apparaten ging, hoefde hij niet aan zichzelf te denken.

Drie weken later zat hij tegenover de arts. De uitslag was gunstig: hij droeg de afwijking niet. De arts benadrukte wel dat hij daarmee niet immuun was voor alle andere gezondheidsproblemen, en dat een gezonde leefstijl nog steeds belangrijk bleef. Joris knikte en voelde vooral leegte, geen vreugde. Pas op de terugweg in de trein kwamen de tranen.

Die avond belde hij zijn zus en vertelde alles. Ze zei dat ze het al aan zijn stem had kunnen waarnemen toen hij 'hoi' zei. Samen besloten ze de rest van de familie in te lichten, rustig en zonder paniek. Joris merkte dat het gesprek iets in hem geactiveerd had wat jarenlang stil had gelegen: de wens om zijn familie beter te leren kennen. De zolder ruimde hij het weekend daarna leeg, met muziek aan en de ramen wijd open.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] 6 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

استمع إلى هذه الحلقة عبر الإنترنت :
https://course.interactivelessons.nl/local/podcast/episode.php?id=29575

ابدأ هذه الدورة https://course.interactivelessons.nl/mod/quiz/view.php?id=2058 [illegible]: